

ירושת גודריאן

(עם קריאת עזבונו של מומחה-השריון הגרמני גנרל-קולונל ה. גודריאן — „שריונים קדימה“)

ב„ציון-המקורות“, המצורף אל תוכן העניינים של הספר, נאמר: רשימות, וכן עבודות קודמות של גנרל-קולונל גודריאן, שהועמדו לרשות העורך ע"י גברת גודריאן; רשימות, וזכרונות אישיים, של העורך; תקנונים והוראות-אימון של חיל-השריון הגרמני לשעבר; וכן חומרי-התעודות של ביה"ס לחיל-השריון. הפרק „לוחמת-שריון במדבר“ מתבסס על מחשבות ולקחים השאובים מהספרים „מלחמה ללא-שנאה“ מאת רומל, „צבא בכבלים“ מאת וסטפאל, ו„שנות-הגורל האפריקאיות“ מאת פון-אופק. אכן, אינך יכול לדעת עד היכן כאן רעיונותיו של גודריאן — ומהיכן מתחילים הרהוריו, ואולי „תיקוניו“ של מונצל.

הספר מתחלק לששה חלקים עיקריים: הקדמות, הכלולות בין היתר את תולדות חייו של גודריאן ואת תולדות חיל-השריון הגרמני; — חלק הדן בעקרונות כלליים של תפעול שריון; — חלק שעניינו „לחימה בתנאים מיוחדים“; — חלק העוסק בשיתוף-פעולה בין-חילי ובין-זרועי; — חלק חמישי, שאותו מהוות תשע דוגמאות של קרבות-שריון; — ואילו החלק הששי האחרון — נושאו הוא „השריון כיום ומחר“, לששת חלקים אלה של הספר ניתנת השלמה נאותה ע"י שורה של נספחים. על אף הביקורת שהושמעה לעיל, ייאמר במלוא-ההדגשה, שבפנינו ספר-לימוד ממדרגה ראשונה: — לכל קצין שריון, ואף לכל המפקדים אשר אינם

רב-השריון הגרמני הנודע, גודריאן, נפטר ב-1954 — ודומה היה שאת ה„אני מאמין“ השריונאי שלו כולו אמר, ב-1950, בספר-זכרונותיו „זכרונות של חייל“ (אשר נסקר בשע"תו במדור של „מערכות“). אולם תלמידיו מצאו לנחוץ להוציא לאור, לאחר מותו, ספר אשר כותרת-המשנה שלו אומרת: „מעזבונו של יוצר חיל-השריון הגרמני“.

בהקדמת ההוצאה-לאור נאמר שהיה בתכניתו של הגנרל-בדימוס לפרסם ברבים, בצורת ספר-לימוד שימושי, את השקפתו על לוחמת-השריון, וצדן — את לקחו האישי מסוגית לוחמה זו במלחמת-העולם השנייה, אלא שמותו, בגיל 66, מנעו מלהגשים תכנית זו. לכן הוטלה עריכת הספר, והכנתו לזפוס, על אחד ממקורביו גודריאן — גנרל-מיוזר אוסקר מונ-צל, המוצג בפנינו בהקדמת המולטים כמיי-שהיה, לאחר מלחמת-העולם השנייה, היועץ לענייני-שריון לממשלת מצרים שבקהיר (ונא-מר-נא בפשטות, שרמת השריון המצרי כפי שהופגנה במלחמת-השחרור ובמערכת סיני אינה בגדר מיטב-הפרסומת לעורך).

בפנינו חוברת בת 244 עמודים, המהוה תערובת משונה של דברי התפארות שחצנית על הישגי חיל-השריון הגרמני במלחמת-העולם השנייה, בכל החזיתות ובשטח הטכני, מזה — ושל פרקים מעולים, שמקומם בחוברת-הדרכה תורתית. בגלל אופן העריכה אין לנו גם כל יכולת להבדיל בין מה שנכתב ע"י גודריאן עצמו, לבין מה שחובר ע"י העורך.

הפרקים, מלווה דיאגרמות ברורות המסייעות בהרבה להבנת תוכנו. באם ננפה מתוך הספר את דברי הרהב וההתנשנות, אות, שכבר הוזכרו לעיל, הרי מהוים קטעים רבים ממנו חוברת-הדרכה תורתית, ואפילו מקצועית-עניינית, מובהקת — בזכות בהירותם ובזכות העובדה כי הטיפול בעניינים הנדונים יורד בהם לפרטים ולפרטי-פרטים (טקטיים וטכניים כאחד). אכן, טוב היה אילו דאגו הדואגים למתן אפשרות העיון בחור-מר מאלף זה גם לאותם המפקדים אשר אין ביכולתם לקראו במקור.

שייכים לחיל-השריון. הרצאת הנושאים הנה עניינית ומצטיינת בבחירתה היוצאת מגדר הרגיל. הרעיון הבולט, המזדקר מכל חלקי הספר, הוא רעיון הגמישות במחשבה, בתפעול ובארגון של כוחות-משוריינים, שאינם כפותים בשום פנים ואופן לדי-פוסים נוקשים. במיוחד בולט דבר זה בפרק הדין בתחזוקת שריון. פרק מצוין זה אינו דן בארגון-התחזוקה התקני בלבד, כפי שהיה קיים בחיל-השריון הגרמני, אלא מכיל בתוכו כבר את מיצוי נסיון הלקח של מלחמת-העולם השנייה, בכל חזיתותיה. פרק זה, ככל יתר

הכליך נתישנה ההגנה הנגד-מטוסית ?

כידוע, נגשת בריטניה להחלפת חלק מכוחות-האוויר שלה בכוחות "טיילים". אך ההגנה הנ"מ על המדינה, אף כי הפסידה כבר את מרבית הארטילריה הנ"מ שלה, הרי באויר עודה מושתתת על "פיקוד מטוסי-הקרוב". עורכו של השבועון השמרני רב-ההשפעה "ספקטייטור" מגיב על תרגיל-ההגנה השנתי שב-אוקטובר 1958 — הגבה שאין אולי לדעת עד כמה היא "פסק-הדין" המוסמך, אך ודאי שיש בו ענין לא-מועט.

...השנה דומה שניתן פרסום פחות מן הרגיל לתיאורי תרגיל-ההגנה השנתי "קרן-שמש", בו מניסים מטוסי "פיקוד-מטוסי-הקרוב" לירט מטוסי "אוי-יב". אך המעט שראיתי — רבתה בו הטפלות. כלשון הודעת מיניסטר-האוויריה: — "מסיבות-התרגיל הציגו במידה מתקבלת-על-הדעת את מצב-הדברים שאפי-שר לצפות לו בשלבי-הפתחה של מלחמה-גרעינית עולמית". — כאילו הרוסים, בטרם יפתחו במלחמה-גרעינית עולמית, יודיעו לנו ברוב-נימוס על כונתם לעשות כן; כאילו הם יימנעו אז משימוש בטילים-מונחים; וכאילו יצוו אז על מפציהם הישנים לטוס מעלינו טיסה אטית-למדי, על מנת לתת למטוסי ה"האנטר" וג'אבלין" הרחימאים הישנים שלנו סיכוי לירטם. יכול-אוכל להבין את אי-רצונם של השלטונות להודות ש"פיקוד מטוסי-הקרוב", פרט לתפקידי שוליים" אחדים, אינו משמש עוד תכלית צבאית. אך מכל מקום דבר חסר-טעם הוא להמשיך ב"קרן-השמש" ובשאר תרגילים עולים-ביוקר שכאלה, כאשר הקשר-הממשי שבינם לבין בעיות הגנת-האוויר של הארץ אינו עולה על זה שבין המשחק הידוע ב"משמר-הספינות במצרי-דובר" לבין האסטרטגיה הציית של ימינו כמות-שהיא.

ה'דים

מה משמעות איסטרטגית לכושר-ההיטס האמריקאי

גנ-בריג. תומאס ר. פיליפס הוא אחד הנודעים שבמנתחי בעיות צבאיות באמריקה. לא-מוזמן עמד הוא על הסיבות להעדר כושר-היטס (כלומר — מטוסי-תובלה ארוכי-טווח מספיקים, פשוטו כמשמעו) לרשות אותו "קורפוס איסטר-טגי" בן 4 הדיביזיות המוקם עתה להלכה בצבא ארה"ב — אך אשר טוענים לגביו כי למעשה מרותק הוא לאדמה בשל הטיבה הנ"ל:

- "לנוכח תביעות הצבא להבטחת מטוסים למב-צעיה-הירום איסטרטגיים שלו, סבור חיל-האוויר כי תקציבו (שרק ממנו מותר להוציא כספים על בנין מטוסים גדולים) מוטב שיוצא לפרטים החשובים יותר בעיניו, כגון מפציעים-כבדים וטילים ארוכי-טווח. התוצאה: בתקופה האחרונה — רוב של-שלושה לאחד בועדת-ראשי-המטות נגד הצבא (זה חמש שנים שיושב-הראש — הוא החבר הרביעי בועדה — היה אדמירל של הצי או גנרל של חיל-האוויר)".
- "מיניסטר-ההגנה (קודם — וילסון; עתה — מק-אלרוי) התחבאו מאחורי הטענה שמספקים לצבא כושר-היטס באותו היקף שועדת ראשי-המטות ראתה אותו כנחוץ". (נוסח-הדיבור הרגיל היה בנימה של דיביזיה או שתים כביכול — אם כי נציג הצבא בדיונים בפני ועדות-סנט כבר ציין שאין כושר-היטס אף לדיביזיה שלמה אחת. המטר.)

"מזה שנים ידוע היטב — אם כי להלכה נועד הדבר להיות סוד — כי החלטת ראשי-המטות היתה להבטיח כושר-היטס לצות-קרבר-רגימנטלי (כחטיבתה-מוגברת) אחד; ז.א. לשליש בערך של דיביזיה".